

forkert beslutningsgrundlag, som så fører til, at et flertal vedtager at gå i krig. Det går jeg ud fra som en given ting at vi er enige om aldrig må ske igen, og så kunne vi måske få en drøftelse af, hvordan vi forhindrer, at det sker igen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er helt uenig med hr. Keld Albrechtsen. Det var i høj grad holdbart, hvad der skete, og jeg mener også, at det var en rigtig beslutning, der blev truffet.

Lad mig bare minde om, hvad der er situationen nu, som hr. Keld Albrechtsen jo burde glæde sig over: Krigen er overstået, Saddam Hussein er væk, han er i fængsel og bliver forhåbentlig snart stillet for en domstol, så regnskabet med ham kan blive gjort op. Undertrykkelsen af den irakiske befolkning er ovre, er slut. Der er udarbejdet en demokratisk forfatning, som sikrer de enkelte irakere en frihed, som de aldrig bare antydningvis har været i nærheden af. Ikke mindst får kvinderne sikret rettigheder, som de aldrig havde troet mulige. Det er den mest frie og liberale forfatning i Mellemøsten.

Irak er på vej mod at blive i hvert fald en slags demokrati, og dagligdagen bliver nemmere og bedre for irakerne, fordi forsyningerne af elektricitet, vand og energi er på vej op på mindst samme niveau som før krigen og givetvis mange steder endnu bedre. Uddannelsessystemet bliver gradvis bedre, titusindvis af lærere er blevet omskolet, og undervisningen drejer sig nu ikke længere om krig og had, men om indlæring af faktiske færdigheder. Sundhedstilstanden for de irakiske børn bliver gradvis bedre, bl.a. på grund af vaccinationsprogrammer.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over det, for det er jo hverdagen for irakerne, og den synes jeg egentlig hr. Keld Albrechtsen burde beskæftige sig lidt mere med.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg ikke, om de pårørende til de hundredvis af døde soldater synes, at krigen er slut. Det kan jeg næppe forestille mig at de synes. Befolkningen skal udsættes for en liberalistisk chokkur, kastes ud i fattigdom. Jeg er heller ikke sikker på, at befolkningen synes, problemerne er løst. Men det er en hel diskussion for sig; den skal vi jo ikke have i dag.

Derfor vil jeg bede statsministeren vende tilbage til de spørgsmål, der er stillet, nemlig om det forhold, at der altså ikke var masseødelæg-

gelsesvåben, giver anledning til, at statsministeren nu må erkende, at vi må tilbage og undersøge, om det folkeretlige grundlag for det, statsministeren foretog sig, var i orden, og hvordan vi forhindrer, at vi her i Folketinget igen kommer i den situation, at der træffes en beslutning om at gå i krig på et urigtigt grundlag.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Statsministeren. ... Statsministeren ønsker ikke ordet.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg forstå, at statsministeren er gået i sort. Han kan ikke mere besvare spørgsmålene. Jeg lagde mærke til, at da han skulle besvare hr. Søren Søndergaards spørgsmål om, hvad der egentlig var grundlaget for krigen, måtte han give op. Da var der ikke mere tilbage.

Så stiller jeg et fuldstændig præcist spørgsmål. Det er i øvrigt det samme spørgsmål, som er formuleret på tryk, så statsministeren har haft rigelig lejlighed til at se det. Han har sikkert endda et talepapir liggende på sin pult. Nu skal man selvfølgelig ikke bare ukritisk læse alt op, som man får i hånden, men jeg vil da alligevel opfordre statsministeren til ikke helt at give op, men trods alt prøve at gå ind og besvare spørgsmålet.

Ellers må vi jo konstatere, at statsministeren ikke længere er i stand til at besvare spørgsmålene i denne sag, men det er måske heller ikke så overraskende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men altså helt ærligt, jeg må tage det forbehold her i eftermiddag, at når der bliver stillet de samme spørgsmål, som jeg har besvaret tidligere og mange gange, så tillader jeg mig altså indimellem at sige, at det er der givet svar på.

Men når nu hr. Keld Albrechtsen meget gerne vil vide, hvad der står på mit papir, skal jeg gerne læse op: Jeg vil erindre om, at det af resolution 1441 fra november 2002 klart fastslås, at Irak ikke lever op til sine forpligtelser under resolution 687. Det er med andre ord ikke korrekt at tale om formodede overtrædelser. Sikkerhedsrådet var enigt om, at Irak overtrådte sine internationale forpligtelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg takker da for, at statsministeren alligevel vil læse besvarelsen op. Nu kan det jo godt være, at statsministeren, da han har kigget ned i